N a j v y š š í s ú d **5 Tdo 83/2012**
Slovenskej republiky

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **Ľ. R.** pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 20. decembra 2012 v Bratislave dovolanie obvineného Ľ. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. novembra 2011, sp. zn. 3 Tos 97/2011, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného Ľ. R. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 12. septembra 2011, sp. zn. 2 Nt 17/2010, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh obvineného Ľ. R. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV sp. zn. 3 T 117/2008 ako nedôvodný zamietol, nakoľko nezistil podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Uznesenie okresného súdu napadol obvinený Ľ. R. (ďalej len obvinený) sťažnosťou. Krajský súd v Bratislave (ďalej len krajský súd) v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a sudkýň JUDr. Alžbety Horváthovej a JUDr. Evy Vajdičkovej na neverejnom zasadnutí konanom 15. novembra 2011 sťažnosť

obvineného uznesením sp. zn. 3 Tos 97/2011 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú jednomyseľne zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne JUDr. I. F. dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

V dovolaní obvinený argumentoval tým, že o jeho sťažnosti, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV z 12. septembra 2011, sp. zn. 2 Nt 17/2010, rozhodovali sudkyne JUDr. Alžbeta Horváthová a JUDr. Eva Vajdičková. Podľa obvineného sa menované sudkyne už v minulosti podieľali na rozhodovaní v tejto trestnej veci a to tak, že senát krajského súdu pod vedením predsedníčky JUDr. Alžbety Horváthovej spolu s členkou senátu JUDr. Evou Vajdičkovou zamietol odvolanie obvineného podané proti odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 9. júna 2009, sp. zn. 3 T 117/2008. Tieto sudkyne preto podľa názoru obvineného mali byť vylúčené z rozhodovania o sťažnosti voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV z 12. septembra 2011, sp. zn. 2 Nt 17/2010. Táto chyba vzbudzuje u obvineného pochybnosti o nestrannom a nezaujatom rozhodovaní súdu a zakladá podľa jeho názoru ním uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por.

S poukazom na tieto skutočnosti v petite dovolania obvinený Ľ. R. navrhol, aby „Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom vyslovil, že boli porušené príslušné ustanovenia a v zmysle § 386 ods. 2 zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 15. novembra 2011, sp. zn. 3 Tos 97/2011, po zvážení zrušil aj predchádzajúce uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 12. septembra 2011 a následne v zmysle § 388 Tr. por. vec prikázal na nové prerokovanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu.“

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadrila okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV v tom zmysle, že navrhuje dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí resp. podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť na verejnom zasadnutí z dôvodu nepreukázania dôvodov dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného a zistil, že dovolanie síce bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por., dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

a) rozsudok a trestný rozkaz,

b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,

c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,

d) uznesenie o podmienečnom zastavení trestného stíhania,

e) uznesenie o podmienečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,

f) uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,

g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,

h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

V posudzovanom prípade podal obvinený dovolanie proti uzneseniu krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol sťažnosť obvineného smerujúcu proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania.

<u>Z ustanovenia § 368 ods. 2 Tr. por. ani z iných ustanovení Trestného poriadku nevyplýva prípustnosť dovolania proti uzneseniu, ktorým súd rozhodol o návrhu na povolenie</u>

obnovy konania, resp. ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti proti takémuto uzneseniu. Je tomu tak z toho dôvodu, že predmetné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por. bolo s účinnosťou od 1. septembra 2011 novelizované tak, že sa upravil okruh rozhodnutí, proti ktorým je prípustné dovolanie. Spoločným znakom všetkých týchto rozhodnutí je, že ide o tzv. meritórne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestného stíhanie obvineného končí ako celok.

Uvedená zmena Trestného poriadku odrážala dovtedy ustálenú rozhodovaciu prax trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky *(pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. júna 2006, sp. zn. 3 Tdo 5/2006 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 2/2007 pod por. č. 19, str. 20 a nasl.)*, podľa ktorej by odporovalo logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom – dovolaním – bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov, pokiaľ ich zákon vôbec pripúšťa.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, má teda v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narúšať aj možnosťou napadnúť tiež parciálne rozhodnutia, ktorých zákonnosť a dôvodnosť (aplikácia) je posudzovaná napokon v celkovom kontexte pri rozhodovaní in meritum. Pripustenie možnosti určitej parciálnosti dovolania by napokon so sebou prinieslo aj nezodpovedné predlžovanie trestného stíhania, čo odporuje aj tendencii Trestného poriadku (ako vyplýva aj z rôznych lehôt) trestné veci prerokovať a rozhodnúť v primeranej lehote (§ 2 ods. 6, ods. 7 Tr. por.).

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

S poukazom na vyššie uvedený výklad je tak evidentné, že dovolanie obvineného smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky toto dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. decembra 2012.

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová